

Forslaget til det høje Tings og den højtærede Ministers Velvilje.

Busk: Jeg tilstaar, at jeg egentlig havde ønsket først at høre den højtærede Minister, og jeg havde tænkt mig, at den højtærede Minister vilde tage Ordet, da enhver kan sige sig selv, at det kommer an paa, hvordan han stiller sig til Sagen. Da jeg forelagde Forslaget paa Medforlagsstilleres og egne Vegne indskrænkede jeg mig til nogle faa Ord grundet paa, at Tiden var saa langt fremrykket paa Grund af Diskussion om andre Ting. Jeg sagde derfor kun til det høje Ting, at jeg haabede, at der skulde kunne forelægges de ærede Medlemmer et Kort, som kunde give dem en klar Forestilling om, hvordan denne Bane vilde komme til at gaa. Det er lykkedes allerede i Dag til Morgen at omdele dette Kort til samtlige Medlemmer af Folketinget og ogsaa til Landstingets Medlemmer.

Jeg skal for mit Vedkommende sige, at mig personlig, mig privat, berører denne Bane ikke; jeg bor saa nær ved en af Stationerne paa Statsbanen, at ingen af de Stationer, der ville blive anlagte ved denne Bane, paa langt nær vil komme mig saa nær som Statsbanestationerne ere, men Banen kommer igennem den sydlige Del af den Kommune, det Sogn, hvor jeg bor, og derfor er jeg særlig godt kendt med de stedlige Forhold.

Naar man ser paa den Retning, Banen efter Kortet vil faa, antager jeg, at en og anden vil stejle over, at Banen gaar til Horsens og Odder, idet man efter Kortet maatte finde det langt naturligere, at den stødte til ved Tvingstrup eller Hovedgaard eller en anden Station ved Hads herredbanen. Naar Resultatet er blevet, at Banen efter Forslaget skal gaa til Horsens eller Odder, er det ganske naturligt, fordi Pengene ikke have kunnet skaffes til Veje paa anden Maade. Som oplyst af den første Taler giver Horsens alene 210,000 Kr., og ogsaa Odder har sat som Betingelse for, at den giver noget til denne Bane, at Banen kommer til at gaa direkte til Odder. Dette er Grunden til, at Banen kommer til at gaa direkte til Odder og Horsens, og nu har jeg den Opfattelse efter mit Kendskab til de stedlige Forhold, at ligesom vi have set, at de sydfynske Privatbaner for mange Aar siden have vist, at de kunde bære sig, og som det har vist sig, at den af de private Baner, der kommer denne nærmest, er Banen fra Aarhus til Odder, saaledes er jeg ogsaa overbevist

om, at dette Stykke Bane vil blive et af dem, der bedst betale sig, fordi det er en i høj Grad folkerig Egn, og fordi de stedlige Forhold ere saaledes, at den kommer til at gaa langs med Havet. Den første Holdeplads, Meldrup, vil i højeste Grad blive benyttet til Persontrafik. Ligesom det er gaaet ved Banen til Ryomgaard, navnlig med Hensyn til den første Holdeplads ved Risskov, saaledes ville ogsaa de stedlige Forhold ved den temmelig store By Horsens, som jo har over 20,000 Indbyggere, medføre, at Holdepladsen ved Meldrup vil blive stærkt benyttet for at komme til Stensballegaard; der vil strømme Hundreder for ikke at sige Tusinder til den. Naar vi saa gaa til Haldrup i Vær Sogn, der jo akkurat er en Mil fra Horsens — Milepælen staar midt i Landsbyen — er det min Overbevisning, at der ogsaa derfra vil blive en stor Trafik til Horsens, da det har vist sig, at de ikke ville benytte den nærmeste Station, de have paa Statsbanerne, nemlig Tvingstrup. Dette er Forholdene ved Horsens. Hvad derimod Forholdene ved Odder angaar, da er jeg jo ikke saa personlig bekendt med dem som ved Horsens. Men jeg føler mig aldeles overbevist om, at det nok skal vise sig, at den Del ind til Horsens vil betale sig. Da nu Forholdet er det, at Pengene ere bragte til Veje i Henhold til de Regler, der ere fremsatte i Lov 8de Maj 1894, have vi Forslagsstillere ikke ment at burde holde os tilbage, naar Befolkningen i de Egne bad os om at bringe Sagen frem. Der har, som det er blevet udviklet af den første ærede Taler (Nielsen-Grøn), flere Gange været prøvet paa at faa denne Sag frem, og man har naturligvis mangfoldige Gange henvendt sig til mig, som bor i Egnen, og jeg har altid sagt til disse Folk: Vis, at I kunne og ville gøre noget, se at skaffe Pengene til Veje. Nu have de skaffet Pengene til Veje, og saa forekom det mig, at det var om ikke en juridisk, saa dog en moralsk Pligt for de paagældende Kredses Rigsdagsmænd, nemlig for Horsenskredsen og Odderkredsen, at tage Sagen op, og det samme var jo Tilfældet med det ærede Medlem for Hornsletkredsen (Kristiansen), der ogsaa bor i en Egn, der i alt Fald indirekte vil faa Gavn af Sagen. Derfor haaber jeg nu, at den højtærede Minister vil stille sig velvillig til Sagen. Det har for os Forslagsstillere været et Spørgsmaal, om vi ikke skulde have skrevet et udførligere Lovforslag end dette, som kun er paa 1½ Linie, og vi ønske at høre den højtærede Ministers Me-